

[Glistrup]

For mit eget vedkommende kan jeg bare fra hr. Wilhjelm andet indlæg henvise til, at jeg skulle have påstået, at alle lovvedtagelser skulle være ugyldige i den forløbne tid. Det vil hr. Wilhjelm kunne overbevise sig om at jeg aldrig har sagt, ved at læse førstebehandlingen af forslaget.

Dernæst skulle jeg have udnævnt justitsministeriet til en autoritet i dag. Det har jeg ikke. Jeg har sagt, at det, justitsministeriet har skrevet, er fornuftigt – blind høne kan også finde korn. Men derfra og til at gøre justitsministeriet til en autoritet i en sag, som ikke vedkommer justitsministeriet, men som kun vedkommer de 179 folketingsmedlemmer, er der et spring.

At folketingets formand igen bliver tillagt en opfattelse, som han måtte dementere under første behandling, er også et eksempel på det.

Hr. Wilhjelm har nu sagt 14 gange, at indenrigsministeriet ikke er i tvivl om, at lovens bogstav er, som hr. Wilhjelm ønsker det, og så er det bare ånden, det drejer sig om. Hver evig eneste gang der har været en repræsentant for indenrigsministeriet til stede, har indenrigsministeriet dementeret den opfattelse. Lovens bogstav er klar, men klar den modsatte vej af, hvad hr. Wilhjelm siger, for en kreds, hvor der ikke er nogen kandidat, altså en tom kreds, skal der først ske overførsel til, og det skal ske til partilistens nr. 1. Sådan er valglovens bogstav, og derfor er der ikke engang nogen tvivl i bogstaven.

Så siger hr. Wilhjelm, at man har lagt forskellige »ånder« ind i den. Nej, man har ikke. Praksis før og efter 1973 har været fuldstændig ens, nemlig at de overskydende stemmer er gået til det, der er partilistens nr. 1. Det er jo derfor, man har partiliste. Det er helt tydeligt og åbenbart, at den eneste grund til, at man har partiliste, er, at de stemmer, som skal overføres, skal overføres til nr. 1. Det er det, der er meningen med hele instituttet.

Så begynder man at føre en diskussion om, hvordan det ville være gået, om Bjarne Jensen ville være blevet valgt, hvis der ikke havde været en tom plads dér, hvor Charlotte Ammundsen ellers ville have været opstillet. Ja men det er jo rørende at høre argumentationen frem og tilbage om, hvem der ville være blevet valgt i dette tilfælde, men det skal vi bare ikke tage stilling til. Vi skal

tage stilling til én eneste ting, nemlig: hvem er valgt, når der var den tomme kreds? Derfor er det så inderligt ligegyldigt, hvilke syner man får, og hvilke foregøglelser man får om, hvem der ville være blevet valgt. Vi skal under de omstændigheder, valget er udført under, hvor den 5. kreds var tom, se, hvem er så valgt både efter valglovens ånd og bogstav, og det er der ingen tvivl om at hr. Rahbæk Møller er og ingen andre.

Hr. Wilhjelm siger så, at man kunne da godt have undersøgt sagen bedre den 22. december. Hvorfor skulle man dog have gjort det? Sagen var fuldt oplyst. Alt væsentligt var gennemtygget og gennemarbejdet i det udvalg, hr. Wilhjelm ikke engang ville være medlem af, og man havde i det udvalg gennemgået det hele, var nået helt til bunds i det og havde løst problemerne. Derfor vedtog folketinget den 22. december 1981 med denne overvældende majoritet, 156 stemmer mod 3, at sagen ikke skulle undersøges yderligere, hvorefter folketinget med en endnu større majoritet vedtog, at hr. Rahbæk Møller var valgt. Det kan vi ikke lave om på nu, hverken juridisk eller anstændighedsmæssigt.

Wilhjelm (VS):

Jeg synes, at hr. Glistrup i det mindste var mere hæderlig, da han ved starten af denne sag sagde, at han var flintrende ligeglad med, hvad der stod i den lov, for hvis et parti havde nomineret en kandidat som nr. 1, så skulle den kandidat vælges, hvordan man så ellers kunne bøje denne hensigt ind under loven. Det var dog en mening, som der var en vis logik i.

Det andet kan jeg altså ikke bruge mere tid på, kun til postulatet om, at indenrigsministeriet dementerer, at efter lovens bogstav er Bjarne Jensen valgt: den udtalelse skal – da var jeg ikke til stede – første gang være faldet den 21. december om aftenen. Jeg synes, den er ganske præcis. Den er blevet bekræftet af flere af de medlemmer, der sad i det midlertidige udvalg, og den er blevet gentaget, hver eneste gang jeg har spurgt. Da jeg selv har siddet i det permanente udvalg, har jeg spurgt indenrigsministeriets repræsentanter, og jeg synes, medlemmerne skal vide, at der er ingen uenighed, når det drejer sig om, hvem der er valgt efter lovens bogstav. Spørgsmålet er, om der er berettiget grund til